

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, më 11 qershori 2018
Nr. ref.: RK 1265/18

AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

në

rastin nr. KI139/17

Parashtrues

Hazir Makolli

Vlerësim i kushtetutshmërisë së
Aktgjykimit të Kolegit të Apelit të Dhomës së Posaçme të Gjykatës
Supreme të Kosovës për çështje në lidhje me Agjencinë Kosovare të
Privatizimit, AC-I-15-0062-A0033,
të 27 korrikut 2017

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Arta Rama-Hajrizi, kryetare
Ivan Čukalović, zëvendëskryetar
Altay Suroy, gjyqtar
Almiro Rodrigues, gjyqtar
Snezhana Botusharova, gjyqtare
Bekim Sejdiu, gjyqtar
Selvete Gérxhaliu-Krasniqi, gjyqtare dhe
Gresa Caka-Nimani, gjyqtare

Parashtruesi i kërkesës

- Kërkesa është dorëzuar nga Hazir Makolli, me vendbanim në Prishtinë (në tekstin e mëtejmë: parashtruesi i kërkesës).

Vendimi i kontestuar

2. Vendimi i kontestuar është Aktgjykimi i Kolegit të Apelit të Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës për çështje në lidhje me Agjencinë Kosovare të Privatizimit (në tekstin e mëtejmë: Kolegji i Apelit), [AC-I-15-0062-A0033], i 27 korrikut 2017.

Objekti i çështjes

3. Objekti i çështjes është vlerësimi i kushtetutshmërisë së aktgjykimit të kontestuar, me të cilin pretendohet se parashtruesit të kërkesës i janë shkelur të drejtat e tij të garantuara me nenin 24 [Barazia para Ligjit], nenin 32 [E drejta për Mjete Juridike], dhe nenin 54 [Mbrojtja Gjyqësore e të Drejtave] të Kushtetutës së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejmë: Kushtetuta).

Baza juridike

4. Kërkesa bazohet në paragrafët 1 dhe 7, të nenit 113 [Juridikioni dhe Palët e Autorizuara] të Kushtetutës, në nenet 22 [Procedimi i kërkesës] dhe 47 [Kërkesa Individuale] të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës, nr. 03/L-121 (në tekstin e mëtejmë: Ligji) dhe në rregullin 29 [Parashtrimi i kërkesave dhe përgjigjeve] të Rregullores së punës së Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejmë: Rregullorja e punës).

Procedura në Gjykatën Kushtetuese

5. Më 23 nëntor 2017, parashtruesi e dorëzoi kërkesën në Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejmë: Gjykata).
6. Më 1 dhjetor 2017, Kryetarja e Gjykatës caktoi gjyqtaren Selvete Gérxhaliu-Krasniqi gjyqtare raportuese dhe Kolegin shqyrtyes, të përbërë nga gjyqtarët: Almiro Rodrigues (kryesues), Snezhana Botusharova dhe Ivan Čukalović.
7. Më 11 dhjetor 2017, Gjykata njoftoi parashtruesin për regjistrimin e kërkesës dhe i kërkoi të qartësonte dhe të saktësonte se cilin vendim të autoritetit publik po e konteston pranë Gjykatës.
8. Po ashtu, më 11 dhjetor 2017, një kopje e kërkesës iu dërgua edhe Kolegit të Apelit dhe u kërkua nga ata që të dorëzojnë dokumente shtesë në Gjykatë. Gjykata njoftoi edhe Agjencinë Kosovare të Privatizimit (në tekstin e mëtejmë: AKP) për regjistrimin e kërkesës.
9. Më 18 dhjetor 2017, parashtruesi i kërkesës dorëzoi kërkesën e plotësuar, ndërsa më 20 dhjetor 2017 Kolegji i Apelit dorëzoi dokumentet e kërkuar në Gjykatë.
10. Më 25 maj 2018, Kolegji shqyrtyes shqyrtoi reportin e gjyqtarit rapportues dhe i rekomandoi Gjykatës papranueshmërinë e kërkesës.

Përbledhja e fakteve

11. Në periudhën prej 15 deri më 17 dhjetor 2011, u publikua lista përfundimtare e punëtorëve për përfitimin e 20% nga të hyrat e privatizimit të Ndërmarrjes Shoqërore (NSH) "Gërmia", ndërmarrje kjo e privatizuar më 5 korrik 2007.
12. Më 28 shkurt 2012, parashtruesi i kërkesës parashtroi ankesë në Dhomën e Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës për çështje që lidhen me Agjencinë Kosovare të Privatizimit (në tekstin e mëtejmë: DHPGJS) kundër AKP-së, duke kërkuar përfshirjen e tij në listën përfundimtare të përfituesve të 20%.
13. Më 31 mars 2015, Kolegji i Specializuar i DHPGJS-së (në tekstin e mëtejmë: Kolegji i Specializuar), nxori Aktgjykimin SCEL-11-0070 me anë të të cilit ankesa e parashtruesit të kërkesës u hodh poshtë si e papranueshme, sepse ishte parashtruar pas afatit. Kolegji i Specializuar kishte arsyetuar se afati i fundit për paraqitjen e ankesës ishte 9 janari 2012, ndërsa parashtruesi i kërkesës pranë këtij Kolegji nuk kishte dhënë shpjegime sepse ankesa e tij ishte parashtruar pas afatit.
14. Më 28 prill 2015, parashtruesi i kërkesës parashtroi ankesë në Kolegin e Apelit, ndër të tjera, duke theksuar se kishte paraqitur ankesën pas afatit për shkak të gjendjes shëndetësore dhe se gjatë asaj kohe ishte jashtë vendit për shërim.
15. Më 27 korrik 2017, Kolegji i Apelit përmes Aktgjykit AC-I-15-0062-A0033, e refuzoi ankesën e parashtruesit të kërkesës si të pabazuar. Kolegji i Apelit arsyetoi se parashtruesi i kërkesës para Kolegit të Specializuar nuk kishte arsyetuar vonesën e tij dhe gjithashtu konstattoi se sipas kushteve të parapara me nenin 65 të Ligjit nr. 04/L-033 mbi DHPGJS-në, provat e reja ankimore nuk mund të merren në konsideratë, sepse parashtruesi i kërkesës nuk kishte parashtruar provë para trupit gjyques dhe nuk kishte parashtruar kërkesën që kjo provë të jetë e pranueshme para Kolegit të Apelit.

Ligji relevant

Ligji nr. 04/L-033 për Dhomën e Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës për çështjet në lidhje me Agjencinë Kosovare të Privatizimit

Neni 65 Paraqitja e provave të reja

Në rrethana të jashtëzakonshme dhe për arsyen që dëshmohen mirë, Kolegji i Apelit mund t'i lejoj një pale paraqitjen e provave të reja që nuk kanë qenë në dispozicion të palës gjatë procedurës së shkallës së parë për vlerësimin e provave. Kërkesa me shkrim për një leje të tillë duhet së pari t'i dorëzohet Kolegit të Apelit dhe duhet t'i dorëzohet palëve tjera jo më pak se 15 (pesëmbëdhjetë) ditë para datës së seancës kur propozohet paraqitja e këtyre provave.

Kolegji i Apelit mund të autorizojë paraqitjen e provave të reja nëse vlerëson se në këtë mënyrë drejtësia do të vihet në vend.

Pretendimet e parashtruesit të kërkesës

16. Parashtruesi i kërkesës pretendon se me aktgjykimin e kontestuar i janë shkelur të drejtat e tij të garantuara me nenin 24 [Barazia para Ligjit], nenin 32 [E Drejta për Mjete Juridike], dhe nenin 54 [Mbrojtja Gjyqësore e të Drejtave] të Kushtetutës.
17. Parashtruesi i kërkesës pretendon se është i diskriminuar, sepse në Aktgjykimin e Kolegit të Specializuar për disa ankues nuk është shënuar data se kur e kanë ushtruar ankesën dhe a e kanë ushtruar atë para apo afatit.
18. Parashtruesi i kërkesës pretendon se “*ankuesja V. T. e ka parashtruar ankesën pas afatit, e njëjtë ka dorëzuar vërtetim të lëshuar nga Qendra mjekësore [...] me të cilën ka cekur se ka qenë e shtrirë në spital dhe ankesa e saj konsiderohet “force majeure”. E gjykata ka vendos që edhe pse ankesa ishte parashtruar pas afatit ligjor dhe për shkak të pamundësisë së saj ngase ka qenë e shtrirë në spital ankesa e saj është vendosur si “restitutio in termini”.*
19. Parashtruesi i kërkesës lidhur me pretendimin e mësipërm më tutje pohon “[...] pse kërkesën-ankesën time nuk e kanë marrë për bazë nga se unë kam qenë i shtrirë në spital dhe në mjekim dhe kam qenë në pamundësi që të ushtroj ankesë[...].”
20. Parashtruesi i kërkesës, në fund, kërkon nga Gjykata: “[...] ankesën time ta regjistroj si kërkesë për kthimin në gjendjen e mëparshme në kolegjin përkatës të specializuar II apo ankesa ime të regjistrohet në kolegjin përkatës të specializuar nr. IV të Dhomës së Veçantë të Gjykatës Supreme [...].”

Pranueshmëria e kërkesës

21. Gjykata së pari shqyrton nëse janë përbushur kriteret e pranueshmërisë, të përcaktuara me Kushtetutë, të parapara më tej me Ligj dhe të specifikuara me Rregullore të punës.
22. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet paragrafëve 1 dhe 7, të nenit 113 [Juridiksioni dhe Palët e Autorizuara] të Kushtetutës, i cili përcakton:
  - “1. *Gjykata Kushtetuese vendos vetëm për rastet e ngritura para gjykatës në mënyrë ligjore nga pala e autorizuar.*
[...]
  7. *Individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj”.*
23. Gjykata gjithashtu i referohet nenit 49 [Afatet] të Ligjit, që parasheh:

“Kërkesa parashtrohet brenda afatit prej 4 (katër) muajsh. Afati fillon të ecë që nga dita kur parashtruesit i është dorëzuar vendimi gjyqësor.

24. Gjykata konsideron se parashtruesi i kérkesës është palë e autorizuar, ka shteruar mjetet juridike në dispozicion dhe ka parashtruar kérkesën në kohë.
25. Megjithatë, Gjykata më tej merr parasysh kérkesat e nenit 48 [Saktësimi i kérkesës] të Ligjit, që përcakton:
- “Parashtruesi i kérkesës ka për detyrë që në kérkesën e tij të qartësoj saktësisht se cilat të drejta dhe liri pretendon se i janë cenuar dhe cili është akti konkret i autoritetit publik të cilin parashtruesi dëshiron ta kontestoj”.*
26. Përveç kësaj, Gjykata gjithashtu i referohet paragrafëve (1) (d), (2) (b) dhe (d) të rregullit 36 [Kriteret e pranueshmërisë] të Rregullores së punës, të cilët parashohin:
- (1) *Gjykata mund ta shqyrtojë një kérkesë nëse:*
 [...]
(d) kérkesa arsyetohet prima facie ose nuk është qartazi e pabazuar.
- (2) *Gjykata do të deklarojë një kérkesë si qartazi të pabazuar, nëse bindet se:*
 [...]
(b) faktet e paraqitura në asnjë mënyrë nuk e arsyetojnë pretendimin për shkeljen e një të drejte kushtetuese, [...]
(d) parashtruesi nuk dëshmon në mënyrë të mjaftueshme pretendimin e tij”.
27. Gjykata rikujton se parashtruesi i kérkesës pretendon se me aktgjykimin e kontestuar i janë shkelur të drejtat e tij për barazi para ligjit, mjete juridike dhe mbrojtje gjyqësore të të drejtave të garantuara me Kushtetutë.
28. Në lidhje me të drejtën e tij për barazi para ligjit, Gjykata rikujton se parashtruesi i kérkesës ka dy pretendime kryesore:
- (i) në lidhje me afatin e paraqitjes së ankesës, parashtruesi pretendon se gjykatat e rregullta e kishin diskriminuar atë në raport me disa nga ankuesit tjerë, sepse sipas tij, për ata ankues nuk është shënuar në aktgjykim data e ushtrimit të ankesës në Kolegin e Specializuar; dhe
- (ii) se një ankueses tjetër (V. T.) iu kishte pranuar vërtetimi i spitalit si provë nga Kolegji i Specializuar. Ndërsa, në lidhje me rastin e tij parashtruesi pohon se gjykatat e rregullta nuk e kanë marrë parasysh faktin se ai ka qenë në spital dhe nuk ka pasur mundësi të ushtrojë ankesën me kohë.
29. Në adresimin e pretendimeve të parashtruesit të kérkesës, Gjykata së pari i referohet nenit 53 [Interpretimi i Dispozitave për të Drejtat e Njeriut] të Kushtetutës, i cili përcakton që “*të drejtat e njeriut dhe liritë themelore të garantuara me këtë Kushtetutë, interpretohen në harmoni me vendimet gjyqësore të Gjykatës Evropiane për të Drejtat e Njeriut*”.

30. Gjykata i referohet praktikës gjyqësore të Gjykatës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (në tekstin e mëtejmë: GJEDNJ) e cila ka theksuar se “*diskriminimi do të thotë trajtim ndryshe, pa një justifikim objektiv dhe të arsyeshëm, të personave në situata të ngjashme*” (shih Aktgjykimin e GJEDNJ-së, të 11 korrikut 2002, *Willis kundër Mbretërisë së Bashkuar*, nr. 36042/97, paragrafi 48 dhe shih Aktgjykimin e GJEDNJ-së, të 13 dhjetorit 2005, *Bekos dhe Koutropoulos kundër Greqisë*, nr. 15250/02, paragrafi 63).
31. Gjykata gjithashtu thekson se trajtimi i ndryshëm duhet të ndjek një qëllim legjitim për të qenë i justifikuar dhe duhet të ketë një marrëdhënie të arsyeshme të proporcionalitetit midis mjeteve të shfrytëzuara dhe qëllimit që kërkohet të arrihet (shih Aktgjykimin e GJEDNJ-së të 13 qershorit 1979, *Marckx kundër Belgjikës*, nr. 6833/74, paragrafi 33).
32. Në rastin konkret, Gjykata së pari vëren se në procedurat pranë Kolegjit të Specializuar dhe Kolegjit të Apelit, ishin pjesëmarrës edhe ankues tjerë, të cilët në mënyrë individuale kishin parashtruar ankesa.
33. Nga sa u tha më sipër, lidhur me pretendimin e parë të parashtruesit me të cilin ai pohon se është i diskriminuar në raport me disa ankues tjerë, Gjykata nga Aktgjykimi i Kolegjit të Specializuar, vëren se Kolegji i Specializuar kishte refuzuar ankesat e disa ankuesve si të paafatshme.
34. Në lidhje me pretendimin e dytë të parashtruesit, Gjykata vëren se ankuesja V. T. e kishte parashtruar ankesën pranë Kolegjit të Specializuar pas afatit, mirëpo e kishte arsyetuar vonesën me prova dhe, si rrjedhojë, ankesa e saj ishte pranuar si e parashtruar brenda afatit.
35. Në rastin e parashtruesit të kërkësës, Gjykata rikujton se Kolegji i Apelit kishte arsyetuar si në vijim:

“Pas shikimit të shkresave të lëndës, Kolegji i Apelit vëren se ankuesi as me ankesë nuk e ka arsyetuar pse fletëlëshimi i spitalit [...] nuk është paraqitur para Kolegjit të Specializuar. Ai në ankesë para Kolegjit të Specializuar nuk e ka arsyetuar vonesën e tij.

[...] Kolegji i Apelit konstaton se provat e reja të propozuara gjatë procedurës ankimore nuk mund të merren në konsideratë sipas kushteve të nenit 65 të Ligjit nr. 04/L-033 mbi DHPGJS-në, pasi ankuesi nuk ka provuar se pse në procedurën para Trupit Gjykues nuk e ka parashtruar një provë të tillë ndërsa para Kolegjit të Apelit nuk ka parashtruar kërkësën me të cilën do të kërkonte që një provë e tillë të jetë e pranueshme”.

36. Në këtë drejtim, Gjykata vëren se gjykatat e rregullta në rastin e parashtruesit gjetën se ai nuk ka arritur t'i përbushë kërkësat procedurale të përcaktuara me ligj, përkatësisht duke mos arsyetuar vonesën e tij pranë Kolegjit të Specializuar dhe duke mos bërë kërkësë pér pranueshmërinë e provës në procedurën ankimore pranë Kolegjit të Apelit siç kërkohet me nenin përkatës të ligjit relevant.

37. Prandaj, Gjykata bazuar në faktet e lartpërmendura, konsideron se pretendimet e parashtruesit të kërkesës, për shkelje të së drejtës së tij për barazi para ligjit nuk qëndrojnë.
38. Për më tepër, Gjykata konsideron se shpjegimi i dhënë nga Kolegji i Apelit në aktgjykim, është i qartë dhe ligjërisht i argumentuar dhe se procedura në Kolegin e Apelit nuk ka qenë e padrejtë dhe arbitrare (Shih, *mutatis mutandis*, Vendimi i GJEDNJ-së i 30 qershorit 2009, *Shub kundër Lituanisë*, nr. 17064/06).
39. Gjykata më tej rikujton se parashtruesi i kërkesës pretendon shkelje të së drejtës së tij të garantuar me nenin 32 [E drejta për Mjete Juridike], dhe nenin 54 [Mbrojtja Gjyqësore e të Drejtave] të Kushtetutës, por nuk e arsyeton këtë pretendim.
40. Gjykata vëren se parashtruesi i kërkesës vetëm numëron dhe në përgjithësi përshkruan përbajtjen e këtyre dispozitave kushtetuese, duke mos dëshmuar saktësisht se si ato dispozita ishin shkelur në rastin e tij, siç kërkohet me nenin 48 të Ligjit.
41. Si rrjedhojë, Gjykata konsideron se parashtruesi i kërkesës nuk i ka mbështetur pretendimet e tij, dhe as nuk ka paraqitur ndonjë dëshmi *prima facie* që tregon shkeljen e të drejtave të garantuara me Kushtetutë dhe me KEDNJ (shih, rastin e Gjykatës Kushtetuese, KI19/14 dhe KI21/14, parashtrues të kërkesës: *Tafil Qorri dhe Mehdi Syla*, Aktvendim për papranueshmëri i 5 dhjetorit 2013).
42. Nga sa u tha më sipër, Gjykata konkludon se faktet e paraqitura nga parashtruesi i kërkesës nuk e arsyetojnë pretendimin e tij për shkelje të së drejtës së tij për barazi para ligjit, e as pretendimin për shkeljen e të drejtave të tij në mjete juridike dhe mbrojtje gjyqësore. Në të vërtetë, parashtruesi i kërkesës nuk ka dëshmuar dhe as argumentuar se procedurat në Kolegin e Apelit ishin të padrejta ose arbitrale.
43. Rrjedhimisht, kërkesa është qartazi e pabazuar në baza kushtetuese dhe duhet të deklarohet e papranueshme, në pajtim me rregullin 36 (1) (d) dhe (2) (b) (d) të Rregullores së punës.

PËR KËTO ARSYE

Në pajtim me nenin 113.7 të Kushtetutës, nenin 48 të Ligjit dhe rregullin 36 (1) (d) dhe (2) (b) dhe (d) të Rregullores së punës, në seancën e mbajtur më 25 maj 2018, njëzëri

VENDOS

- I. TA DEKLAROJË kërkesën të papranueshme;
- II. T'UA KUMTOJË këtë vendim palëve;
- III. TA PUBLIKOJË këtë vendim në Gazetën Zyrtare, në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit;
- IV. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtarja raportuese

Selvete Gërxhaliu-Krasniqi

Kryetarja e Gjykatës Kushtetuese

Arta Rama-Hajrizi

